

Koronaruno I 1.5.2020

Kiinasta kiiri korona
Wuhanista vyöryi valtoimenaan
Syntyi solujen sota
Sairastutti satojatuhansia
korjasi kuolokin omansa

Korona rajoja sulki
jäi ihmiset koteihinsa
Eristi elävät erilleen
loppui toimet ja työt.

Kavahdutti miettimään
arvoja ja asenteita
Ystävyys ja terveys
oikean paikkansa sai.

Poistui sodat ja itsekkyyys
ahneus ja minuuden uho
Tuli tilalle vastuullisuus
perheiden yhteinen olo

Luonto ei sodista piittaa
aurinko auvon antaa
Kukat kukkivat kedolla
vedet vuolaina velloo

Koronakin kaikkoo
palaa puhtauden aika
Rajoitukset ratkeaa
siinä elämän taika

*Karanteenirunoilijat:
Iiri Heinilä ja Eeva-Maija Nousiainen*

Koronaruno II 3.10.2020

Kotiutui korona kuukausiksi
saastutti koko tämän maailman
sairastutti kansat kaikki
suruksi ihmisten elon

Nosti kuumeet korkeat
teki kipeäksi keuhkot
ei tunteneet makua suut
turtuivat tuoksuille nenät

Voimatonna tautia seurattiin
kartoja, pylväitä katseltiin
käsiä pestiin ja uskottiin
paha virus jo voitetuksi

Riemuiten baareissa kuljettiin
urheilukisojakin järjestettiin
maan rajoja vieraille avattiin
moni turhaan matkoille lähti

Suomen ihmiset luonnolta lahjat sai
kesän kuumen ja makoisat marjat
perhekunnittain metsiin mentiin kai
maan kauneus löytyi monet kerrat

Sitten saapui synkeä syksy
tauti nuoretkin tainnutti
rajun syysmyrskyn syliin
kaikki yhteisen tuskamme alle

Ei siinä auttaneet turvavälit
ei käsien pesut tai maskit
laaja testaus toivoa lisää
vilkkusovelluskin turvaa tuo

Ajan kulkua tauti ei pysäytä
vaan antaa se luovuutta uutta
auttaa ystävää tuttavaa arjessa
saada tulevalle mahdollisuutta

Kunhan kansat nyt vain havahtuis
että yhteinen pallo on meillä
ja sen pinnalla kaikki haluais
elää terveinä puhtailla teillä.

*Koronarunoilijat:
Iiri Heinilä ja Eeva-Maija Nousiainen*

Koronaruno III 31.10.2020

Katselin koronavilkkua
usein myöhään iltasella.
Altistuminen poistunut on.
Ojossa vain sormi kohtalon.

Kirjasin kulkuni allakkaan;
missä mahdoin kulkeakaan.
Menen läpi maiseman harmaan,
vaan en luokse tyttöni armaan.
Kotiin, kauppaan, kaatikselle
mun kauhea kulkuni käy.
Mitenkä päin vain ajattelee,
ei loppua tälle nyt näy.

Paras on siis tyytyä kohtaloon;
mennä oman peiton kainaloon.

liri Heinilä

Koronaruno IV 6.12.2020

Pitkää käytävää kuljemme,
yhteiset ovat kaikilla huolet.
Onneksi on vielä toisemme
ja käytynäkin jo yli puolet.

Elomme arki muuttunut on,
moni etänä tekee nyt työnsä.
Opiskelun tie aivan mahdoton,
joutuu koulukin kiristämään vyönsä.

Suunniteltuja hankkeita perutaan,
kaikki kulttuuririennot ovat loppu.
Onko unta vai totta tämä ollenkaan,
että meiltä poistuivat kiire ja hoppu.

Kuin unessa kuljemme päivästä päivään,
surun katseet vain kaduilla kohtaa.
Näin yritämme luottaa toivon häivään,
joka keväiseen valoon meidät johtaa.

Valo näkyy käytävän päässä,
tämä vuosi kun lopussa on.
Rokote pidetään yhä jäässä,
kohta olomme on huoleton

Emme turhaan kärsi lainkaan,
kun nyt elämme pandemiaa.
Tiede ja rakkaus saavat sen aikaan,
että teemme parempaa historiaa.

Kohta täytämme torit ja turut,
suuri ilomme kukkii joka puolla.
Menneitä ovat huolet ja surut,
hymyhuulia vain täällä ja tuolla.

liri Heinilä

Koronaruno V 15.1.2020

Nöyrästi päät ne painuu,
tyytyy kovaan kohtaloon.
Niin Naantali kuin Kainuu
ovat menneet ojasta allikkoon.

Mikä ihmisluontoa oikein vaivaa,
kun suosituksia ei totella saata.
Mieluummin antaa hautaansa kaivaa,
moni riskiä ottaa ympäri maata.

Mitä kauemmin riskejä otetaan,
sitä enemmän tauti tarttuu.
Leville mennään ja hupsista vaan,
taas sairaiden määrä karttuu.

40 000 Suomessa on vaipunut vaivaan,
muuntovirukset täällä kohta valloillaan.
10 000 Ruotsissa jo nähnyt on taivaan.
90 miljoonaa kompastunut koronaan.

Mutta maskia minä en käytä,
vaikka hallitus niin tahtoo.
Se kun ei hyvältä näytä,
näin itsekäs vielä vaahtoo.

Rokote tilanteen pelastaa,
onneksi se on valmis.
Ilmaiseksi sen kaikki saa,
vaikka se onkin kallis.

Riemulauluja laulaa saamme,
ja tanssia aamusta iltaan.
Pelastamme pikkuisen maamme,
aarten sateenkaaren siltaan.

liri Heinilä

Koronaruno VI 4.2.2021

Vielä ei lopu loruni nää,
kun virus on yhä täällä.
Kylmä on meillä pakkassää,
ja paljon vaatteita päällä.

Nekään ei virusta estä
ahdistamasta meitä.
Pinna ei kaikilla kestä,
ja kuljemme eri teitä.

Koko taudin jotkkkkut kieltää,
kun myöntää sitä ei uskalla.
Totuudeksi sen mieltää,
ken uutisia kuulee tuskalla.

Kyllä minä pelkään koronaa,
satoja sairaita joka päivä.
Ihmekös tuo, että ahdistaa,
vaikka mielessä toivon häivä.

Pian tilanne helpottaa,
rokotukset alkavat toimia.
Kevätaurinko pilkottaa,
ja toivot antavat voimia.

Tauti on kohta voitettu,
yhdessä tämän teimme.
Samaa kannelta soitettu,
kappaleen loppuun veimme.

liri Heinilä

Koronaruno VII 5.3.2021

Nyt tiede ponnistaa,
pipetti toistaan ajaa.
Rokotteita valmistaa,
riittävästi kyllä saa.

Loppunut on ilon pito,
yritykset kuukahtaa.
Sairastunut kaupanteko,
talous se nuukahtaa.

Ravintolat rokotettu,
suljettuina kokonaan.
Kukin on nyt pakotettu,
itse ruokaa laittamaan.

Mielialat heilahtaa,
ihminen toista kaipa.
Etätöissä ahertaa
liian monta kulkijaa

Edessä on oudot vaalit,
kuka ketä äänestää.
Mistä ehdokkaan sä haalit,
joka sotkut selvittää.

Toisten pää ei pysy koossa,
masennus mielen mustaa.
Tauti sen kun voimistuu,
hallitus kieltoja rustaa.

Pykälistä taistelee,
aikaa siihen tuhlaa.
Virus kansaa maistelee,
petipula pian uhkaa.

Vanhat on jo rokotettu,
hyvin tässä vielä käy.
Kansa eloon pelastettu,
kohta tautia ei näy.

Iiri Heinilä

Koronaruno VIII 20.3.2021

Kaupunginteatteri perui koko kevään,
kulttuurinnälkää ei tyydyttää voi.
Siksi mä kääräisen reppuuni evään,
sauvat käteen kun koittavi aamunkoi.

Kulissit luonnossa on paremmin
kuin teatterin lavalla konsanaan.
Kevään linnut antavat konsertin,
kun vain pysähdyt kuuntelemaan.

Aallot ne pauhaa ja lintuset laulaa,
tuuli puiden latvoissa soittelee.
Konsertti tuopi mielehen rauhaa,
kun koronavirus meitä koittelee.

Kesällä tanssimme keijujen lailla,
silloin rokote kaikkia suojaa.
Virus ei viihdy enää näillä mailla,
ja kiitämme helpotuksen tuojaa.

Iiri Heinilä

Koronaruno IX 19.4.2021

Olen taas töissä Kirralla,
hoidan koronapotilaita.
Tavataan postin nurkilla,
ja katsellaanpa sotilaita.

Autoa enää en sinne saa,
kesäterassi torin valtaa.
Käytän sairaalan puutarhaa,
kukat saa nyt tilaa antaa.

Töiden jälkeen maljan juon,
kanssas kaiken unohdan.
Samalla viruksen mä tuon,
luokse Kaartin patsahan.

Tapetaan virus porukalla,
upotetaan olutlasiin.
Sitten voidaan naureskella,
mennä vaikka Huittisiin.

Iiri Heinilä

Koronaruno X 15.5. 2021

Luonnonsuojelulla on iso huoli,
miten kestää pallomme tää.
Kolme miljoonaa koronaan kuoli,
eivät saastuttamaan he jää.

Intian tilanne on vallan paha,
muut maat ne apuun ryntää.
Tuskaa, tautia hoitaa raha,
vaan kuolo peltoaan kyntää.

Suomi on antanut taudille kurin,
kun sen kansa on kuuliaista.
Naapurit eivät saa virusta nurin,
vaikka yrittävät monenlaista.

Matkoja meidän pitää laistaa,
että emme tartuta muita.
Kuljetaan kapeaa kaistaa,
eikä tavoitella uusia kuita.

Saimme kelliä auringon valossa,
kun kesä tuli toukokuussa.
Vappuna tauti viihtyi Salossa,
ja maskittomassa suussa.

Hallitus riitelee riihessä rahasta,
Presidentti Niinistö huolta kantaa.
Sellainen käytös on kyllä pahasta,
kun pitäisi maalle elvytystä antaa.

Toipuuko Eurooppa elvytysrahalla,
nouseeko sairaat sängyistään.
En sano tätä millään pahalla,
mutta muitakin keinoja tarvitaan.

Myyntiin tulivat nyt kotitestit,
joihin ei pidä lainkaan uskoa.
Parasta vain pitää pihakestit,
ja katsella ulkona illan ruskoa.

Iiri Heinilä

Koronaruno XI 20.6. 2021

Jäämeren suunta on ainoa,
mistä meitä ei uhkaa korona.
Muualta kohtaamme vainoa
ja uusia tautiketjuja norona.

Porttia kolkuttaa Viron nainen,
hän eeuusta tulolupaa pyytää.
Kirjeitä kirjoittaa kaunokainen,
ne meidän Marinille syytää.

Sadat lähtee risteilylle,
tukkivat terminaalin täysin.
Viittaa kintaalla virukselle,
taas uusia uhreja löysin.

Ruotsi se uskoi laumasuojaan,
mutta sitten tuli uskonpuute.
Liian moni pääsi luojaan huomaan,
vaikka useaan pistettiin uute.

Venäjällä pelejä pelattiin,
urheiluhullut sinne lähti.
Tautia tuotiin kotiin niin,
että muu kansa säikähti.

Pohjois-Koreassa ja Intiassa
ovat kyllä hukassa aivan.
Siellä mietitään sairaalassa,
miten tainnuttaa voi vaivan.

Britit ovat oma lukunsa,
heillä brexitin variantti
kuljettaa nopsaan sukunsa.
Sairastuu Emily ja Antti.

Brasiliaan ei mennä saa,
kun siellä on liikaa tautia.
Elämän arvot onnahtaa,
kulkeeko teillä edes nautia.

Meillä voi nyt jytää ja laulaa,
rokotteita saavat pian lapset.
Muihin maihin teemme kaulaa,
täällä tanssii jo harmaahapset.

Iiri Heinilä

Koronaruno XII 15.8.21

Festarit soi ja kansa rallaa,
koneet Kaivarissa lentelee.
Alma se Turus lavaa tallaa,
hoitajat sairaita peittelee .

Tänään sairastui jo tuhat,
kuolleita on yhtä monta.
Miten välttää nämä uhat,
miten auttaa onnetonta.

Rokottamaton taudin saa,
kun uskoo salasatuja.
Pahasti hän hairahtaa,
maskitta käypi katuja.

Alfa, delta, gamma, beeta
kouluteitä pian kulkee.
Pfizerin ottaa pikku Reetta,
ja taudilta ovet sulkee.

Rajoituksia availlaan,
laulaa ja tanssia ei saa.
Sukua etänä halaillaan,
elämme aikaa sekavaa.

Passi, rokote ja testi
aseet solujen sodassa on.
Yhdessä tämän kesti
Suomen kansa voittamaton.

Iiri Heinilä